

CHRONOLOGIE VAN GEBEURTENISSEN I.V.M. DE POGING VAN DE IRAANSE REGERING OM BAHÁ'ÍS VAN HOGER ONDERWIJS UIT TE SLUITEN

1979

Kort na de Islamitische revolutie in 1979 werden grote aantallen bahá'í-jongeren en kinderen van school gestuurd. Er zat geen systematiek in de verwijderingen, die voornamelijk gericht waren op kinderen waarvan de bahá'í-identiteit het meest duidelijk was, maar ze kwamen in het hele onderwijsstelsel voor, van lager- en middelbaar onderwijs tot collegeniveau, waar de uitsluiting vrijwel volledig was.

1987

In een poging om de gevolgen van het verbod tot inschrijving aan de universiteiten te verzachten, richtten bahá'ís het Bahá'í Institute for Higher Education (BIHE) op. Het Instituut bood door het hele land heen lessen aan in privéwoningen, ondersteund met verspreid liggende gespecialiseerde klaslokalen, laboratoria en bibliotheken. Het instituut bereikte een inschrijvingsaantal van meer dan 900 studenten.

Eerste jaren van 1990

Gedeeltelijk als reactie op internationale druk, werd het aan kinderen van het lager- en middelbaar onderwijs toegestaan zich opnieuw in te schrijven. De regering handhaafde echter het verbod op de toegang van bahá'í-jongeren tot openbare- en particuliere instellingen voor hoger onderwijs. De regering hanteerde een eenvoudige methode om bahá'ís van hoger onderwijs uit te sluiten: iedereen die toelatingsexamen voor de nationale universiteit deed werd simpelweg verplicht bekend te maken tot welke religie hij of zij behoorde. Inschrijvers die iets anders opgaven dan een van de vier officieel erkende religies in Iran –Islam, Christendom, Jodendom en Zoroastrianisme – werden geweigerd.

1993

De Verenigde Naties publiceerden een geheim memorandum uit 1991 waarin een uitvoerig plan stond beschreven om de ontwikkeling en vooruitgang van de Iraanse Bahá'í-gemeenschap te “blokkeren”. Er werd met name in verklaard dat bahá'ís “van universiteiten moeten worden weggestuurd, ofwel in de toelatingsprocedure of in de loop van hun studie, als het eenmaal bekend was dat ze bahá'í waren.” Het memorandum was ondertekend door Hujjatu'l Islam Seyyed Mohammad Golpaygani, secretaris van de Hoogste Revolutionaire Culturele Raad van Iran, en was goedgekeurd door Ayatollah Ali Khamenei, de Verhevenste Leider van de Islamitische Republiek van Iran, een uitdrukking van het hoogste beleidsniveau van de regering.

1998

In een poging om het Bahá'í Institute for Higher Education te sluiten, organiseerden tussenpersonen van de Iraanse regering eind september, begin oktober een serie ingrijpende razzia's, waarbij minstens 36 leden van de BIHE faculteit en staf werden gearresteerd en veel van de outillage en documenten, die over meer dan 500 huizen waren verspreid, in beslag werd genomen.

2003

Als reactie op internationale druk, kondigde de Iraanse regering tegen het einde van 2003 officieel aan dat de vermelding van iemands religie op de aanmeldingsformulieren voor het toelatingsexamen voor de nationale universiteit zou komen te vervallen.

2004

Met het idee dat door deze aankondiging de weg werd gebaad om zich vrijelijk aan de universiteiten in te schrijven deden meer dan 1000 bahá'í-jongeren het toelatingsexamen, waarbij ze inderdaad hun religieuze achtergrond niet behoeften op te geven. Velen behaalden het examen met zeer hoge scores.

Later in datzelfde jaar echter, in een actie die door vertegenwoordigers van Bahá'í International Community werd beschreven als een truc, werden de examenresultaten naar bahá'ís teruggestuurd met het woord "moslim" er op geschreven, iets waarvan de functionarissen wisten dat het voor bahá'ís onaanvaardbaar zou zijn. Als een zaak van religieus principe weigeren bahá'ís hun geloof te ontkennen.

Regeringsfunctionarissen beweerden dat, de bahá'ís als moslims genoteerd moesten worden omdat zij bij het examenonderdeel religieuze studies ervoor hadden gekozen de serie vragen over de Islam te beantwoorden. Bahá'ís vochten de actie aan en werden afgewezen; er gingen dat jaar geen bahá'í-studenten naar de universiteit.

2005

Het patroon dat in 2004 gevestigd werd herhaalde zich. Honderden bahá'í-studenten deden het nationale examen met als resultaat de ontdekking dat de regering hen als moslims had genoteerd. Weer hadden de bahá'ís geen succes toen ze de actie aanvochten, en er werden geen bahá'ís in 2005 ingeschreven.

2006

Opnieuw, handelend in goed vertrouwen, deden honderden bahá'ís het nationale toelatingsexamen. Zoals tevoren behaalden honderden van hen een voldoende of hoger. Na de verzekering van de regering dat identificatie met het examenonderdeel Islamstudies niet de officiële verklaring dat de studenten als moslims beschouwd werden zou opleveren, accepteerde de bahá'í-gemeenschap deze verklaring en ongeveer 200 studenten werden toegelaten. In de loop van het academische jaar 2006-2007 werd echter meer dan de helft van dat aantal – minstens 128 – weggestuurd toen medewerkers van de universiteit ontdekten dat zij bahá'í waren.

2007

In augustus meldde Bahá'í International Community, naast andere documenten, een kopie te hebben ontvangen van een vertrouwelijke brief uit 2006 van het Ministerie van Wetenschap, Onderzoek en Technologie waarin Iraanse universiteiten de opdracht krijgen om elke student waarvan ontdekt wordt dat hij of zij bahá'í is weg te sturen. In de brief, die aan 81 Iraanse universiteiten was toegezonden, stond ook een duidelijke verwijzing naar het Golpaygani memorandum uit 1991, wat aanduidt dat het tot het officiële beleid blijft behoren dat "bahá'ís van universiteiten dienen te worden verwijderd, ofwel in de toelatingsprocedure of in de loop van hun studie, als eenmaal bekend is dat ze bahá'í zijn."

Bovendien hebben van de meer dan 1000 bahá'í-studenten die in 2007 het nationaal toelatingsexamen hadden gedaan er minstens 800 geen examenresultaten ontvangen, onder het voorwendsel dat zij een "onvolledig dossier" hadden en zo hadden zij dus niet de mogelijkheid om zich in te schrijven voor het academisch jaar 2007-2008.